

LÁ THƯ MỤC VỤ

Mới từ Chí Hòa chuyển ra phân trại B hôm trước thì hôm sau nhóm chúng tôi, gồm những con người đã bị còng tay dính chùm vào nhau và chân thì bị cùm xuyên vào một thanh sắt, nhồi chặt ních trên hai chiếc xe tải bít bùng, dĩ nhiên linh mục Nguyễn Văn Vàng là “tinh thần” của nhóm, tất cả chúng tôi phải học tập chính trị ba ngày liên tiếp. Người giảng thuyết với một giọng Nghệ An đặc sệt là ‘cán bộ giáo dục’ tuổi chưa quá ba mươi tên Tịnh. Phải công nhận là anh ta ăn nói rất lưu loát bằng một giọng trầm và ấm nên rất dễ thuyết phục người nghe. Anh ta trình bày một cách say mê về thiên đường cộng sản với lòng xác tín y như thiên đường ấy đương nhiên ‘phải xảy ra’ trong tương lai rất gần mà hiện tại anh ta đang cảm nghiệm nó chắc chắn phải đến vậy !

Cha Vàng vốn là một bậc diễn thuyết tài danh của Dòng Chúa Cứu Thế mà còn phải khâm phục tên Tịnh khi Cha nhận xét một cách hóm hỉnh : *“Nếu anh em linh mục mà lên bục giảng với lòng xác tín như tên cán bộ này, tớ tin chắc Nước Chúa đã thống trị năm châu bốn bể từ lâu rồi”*. Ngày đầu nhóm chúng tôi nghe xong về thiên đường cộng sản, ngày kế tiếp nghe về ‘ba dòng thác cách mạng’, ngày cuối cùng nghe về thân phận của những ai mang tội danh ‘phản cách mạng’. Nội dung của những bài diễn thuyết sau cùng này đúc kết thái độ không khoan nhượng của những người cộng sản đối với bất kỳ ai chống lại họ dù chỉ trong tư tưởng mà thôi. Tên Tịnh đã thẳng thừng tuyên bố : *“Nhà Nước biết rất rõ cái đầu của các anh chỉ cải tạo tốt khi bị bỏ ra làm đôi !”*.

Tôi đã từng chứng kiến những gì tên Tịnh tuyên bố qua cách giết người thật tinh vi ngay trong trại A20. Sau ngày 30 tháng tư, cả đất nước biến thành một nhà tù lớn, trong nhà tù lớn ấy lại có hàng ngàn nhà tù nhỏ, trong những nhà tù nhỏ ấy lại có những nhà tù nhỏ hơn được gọi là ‘biệt giam’. Ai đã từng bị cùm trong những biệt giam ấy đều kể lại sự khủng khiếp của nó. Nhà văn Vũ Ánh hiện đang ở California (U.S.A) đã tường thuật rất chi tiết những gì ông đã phải trải qua cùng với Cha Vàng trong biệt giam. Ngoài hình phạt cùm chân còng tay, mỗi ngày chỉ ăn một bát cơm nhỏ chan ngập nước muối. Đói quá phải ăn, mà ăn mặn thì khát nước, thiếu nước trầm trọng nên nhiều người đã phải uống nước tiểu của mình, thậm chí nước tiểu cũng không có để mà uống ! Nhiều anh em chết vì phải ăn thật mặn mà không có nước uống, tôi nghĩ không cách giết người nào tinh vi hơn.

Người đời thường oán ghét kẻ thù địch và chỉ muốn làm hại nó hoặc muốn nó bị hại. Người cộng sản còn chuyên chế hơn thế, ai không theo thì giết sạch, vì trong mắt người cộng sản ai không chấp nhận chủ nghĩa Marx-Lenin đều là kẻ thù cần phải bị tiêu diệt bằng tay. Còn tinh thần mới mà Chúa Giêsu đem đến là lòng yêu thương và làm ơn. Vậy tinh thần mới của Tin Mừng không giống như các lệnh truyền thời Cựu Ước và hoàn toàn đối nghịch với chủ nghĩa cộng sản. Hơn thế nữa, Chúa Giêsu còn dạy chúng ta đừng thi hành lề luật bằng cách giữ đúng từng chữ theo sát nghĩa đen, nhưng dạy chúng ta phải có lòng xót thương và một tình yêu rộng mở, tức là phải có tinh thần của ‘Tám Mối Phúc Thật’ và tinh thần bất diệt của mầu nhiệm Thánh Giá.

Luật của Thiên Chúa được ban hành nhằm bảo đảm hạnh phúc cho mỗi người chúng ta, nghĩa là ai tuân giữ luật của Thiên Chúa sẽ được sống hạnh phúc tức là sống trong Thiên Chúa. Liệu chúng ta có chân thành tuân giữ lề luật của Thiên Chúa không ? Hay nếu có tuân giữ, thì chỉ vì sợ vi phạm sẽ mắc tội. Quả thật, không có gì nguy hại cho bằng việc tuân giữ lề luật theo nghĩa đen và một cách miễn cưỡng. Nhìn vào thực trạng xã hội của những nước đa số là người công giáo (các nước Châu Mỹ La Tinh, Phi Luật Tân...), những người có đôi chút thao thức về Giáo Hội không thể không đặt câu hỏi : *“Tại sao những nước có đa số dân là công giáo lại là những nước có nhiều bất công xã hội hơn cả ? Giáo Hội có phải gánh chịu một phần trách nhiệm về sự phát sinh những cơ cấu bất công ấy không ?”* Dĩ nhiên có nhiều nguyên do đưa đến bất công xã hội, nhưng theo tôi, khi tôn giáo không được sống thực, khi niềm tin chưa nhập thể, khi lòng yêu thương chưa biến thành hành động và nhất là khi luật chỉ được giữ vì sợ tội.....thì không có gì nguy hại cho bằng. Hãy nhìn lại gia đình của mình, quý ông bà anh chị em hãy tự hỏi : Tôi hiểu và sống thế nào luật mới của yêu thương ? Tôi đã thực sự yêu thương và không bao giờ kể công ? Tôi có sẵn sàng tha thứ ?

Linh mục Phạm Quang Hồng.

